אנשים

נהג מכונית־האשפה

שר־הפיתוח לשעבר **ד־ר דב יוסף** נ־צל החודש ממות, לאחר שביטל ברגע ה־אחרון את תוכניתו לטוס באותו מטוס, בו הטמין בן פצצה על מנת לרצוח את אמו ולזכות בדמי הביטוח שלה . . . בפתיחת הצירות של קובה בתל־אביב, עם בואו של הציר **דה־לה־קפה רוף** היוותה ממלאת־מקום שר־החוץ **גולדה מאירסון** סנסציה בהופיעה לראשונה בציבור כשהיא חבושה מגבעת קטיפה שחורה. התנצלה גולדה באוזני כל רואה: „הפרוטוקול מחייב" . . . בסניף הדואר של הכנסת התקבל השבוע מכתב ש־נשא את הכתובת: „לכבוד **מנחם בגין ודוד בן־גוריון**". פקיד הדואר המבולבל שלא ידע למי משני היריבים למסור את ה־מכתב, קיבל לבסוף את עצתו של בגין: „מסור אותו לבן־גוריון. הוא גדול ממני ב־שנים" . . . לאחר שהאופוזיציה בכנסת (חרות והצ"כ) הצליחה לאשר שורת החלטות למורת־רוח הממשלה והקואליציה בגלל הע־דר ח"כי הקואליציה, נעל יושב־ראש הכנסת **יוסף שפרינצק** את הישיבה מחצית־השעה בטרם זמנה. נימק: „עלי לאפשר לאופוזי־ציה לחוג את נצחונה" . . . ראש עיריית חיפה **אבא חושי**, שנסע לארצות־הברית כדי לטפל בעסקיו, החליט להפגין ברחובות ניו־יורק גם את מסירותו לענייני עירו, עצר מכונית אשפה עירונית וביקש מהנהג הסב־רים מפורטים על מבנה. לאחר שהעניין נמ־אס עליו, שאל הנהג בהתקרבו לאמת: „מה זה, גם אתה נהג של מכונית אשפה?" . . . מעשהו האחרון של שר־החינוך והתרבות לשעבר **פרופסור בנציון די־נור** בתוקף תפקידו, היה משלוח מכתב ברכה **לחסיה סוקניק**, הגננת הראשונה בארץ, המדריכה הראשונה לגננות והמפקחת הראשונה על גני הילדים. כן הינה אלמנתו של החוקר **אליעזר ליפא** (מגילות גנוזות) **סוקניק** המנוח ואמם של רב־אלוף **יגאל ידין** ו־שחקן התיאטרון הקאמרי **יוסף ידין** . . . לאחר שמשרד הדואר הציע לבטל את התקנה המחייבת אותו להתקין לכל ח"כ חינם מכ־שיר טלפון, בטענה כי לעתים דורש הדבר הוצאה של אלף ל"י ויותר, העיר ח"כ חרות **ד־ר אריה אלטמן**: „נכון. התקנת טל־פון לחבר כנסת מסויים (בשדה בוקר) על־תה 30 אלף ל"י."

* * *

ברזילי יזכה בבוליו

עלון קיבוץ נגבה מפרסם כמה מההצעות שהשמיעו חברי המשק בדבר הזכויות המיו־חדות שיש להעניק לחבר הקיבוץ **ישראל ברזילי** לאחר שנתמנה לשר־הבריאות: הוא יהיה פטור מתורנות בחדר־האוכל, משוחרר מסחיבת כיסא בשעה שמוצג סרט בקיבוץ, תהיה לו זכות־קדימה לסכין בחדר־האוכל, איש לא יהיה זכאי להוריד את הבולים מן המכתבים שיקבל, כיור המים הזעיר המות־קן ליד חדרו בשיכון הוותיקים יוגדל והוא ישוחרר מפריקת טנדר האספקה המגיע ל־קיבוץ . . . **ד־ר אלפרד קינסיי**, חוקר־המין שזכה לפירסום בינלאומי עם פירסום מחקרו על ההתנהגות המינית של האשה, הגיע השבוע למערב־גרמניה וגילה תוך כדי כך את נושא מחקרו הבא: ההתנהגות המינית של בני אירופה . . . האפיפיור פיוס ה־12 החל החודש ללמוד בשקידה את המקצוע ה־שנוא ביותר על תלמידי בתי־הספר התיכו־ניים בישראל: תלמוד. מדריכו הוא הרב ה־ראשי לרומא לשעבר **ישראל צולי**, שהת־נצר ומשמש כיום ספרן הוותיקן לספרים עבריים . . . עיתונאי שחזר מוועידת ג'נבה סיפר השבוע כי באחת הסעודות שאל שר־החוץ הסובייטי **וויאצ'סלאב מולוטוב** את שר־החוץ הצרפתי **אנטואן פיניי** מי לדעתו הזוג הנאמן ביותר בתולדות האנו־שות. כשפיניי לא ידע להשיב, ענה מולוטוב עצמו: „אדם וחווה." „מדוע?" שאל פיניי. ומולוטוב צחק: „משום שלא היתה להם ברירה!"

חובשת־כובע גולדה וידידים*
על ראש השרה בוער הפרוטוקול

* * *

מפיו של סופר

כתב השבועון טיים **ישראל שנקר**, ש־ניסה להתקשר טלפונית מהולאנד עם הכנר היהודי הסובייטי **דוד אויסטראך** במוסק־בה, לפני שזה הגיע לארצות־הברית, השיג קשר טלפוני תוך עשרים דקות, אך לא מצא במהרה שפה משותפת. לאחר שניסה לשווא לשוחח עם הכנר בארבע שפות, הצליח שנקר לנהל את השיחה בשפה היחידה המשותפת: אידיש . . . באותו גליון של טיים שהכיל סיפור זה התפרסם מכתב צנוע למערכת ב־לשון זאת: „הנני להביע את הערצתי למא־מר הדן במהפכה המצרית. היה זה ניתוח בי־קורתי מאלף. (חתום:) **גמאל עבד אל־נאצר**, ראש ממשלה, קאהיר" . . . הסופר **שלום אש**, סיפר השבוע לידידים כי עוד בהיותו נער בוארשה רצה לכתוב ספר על ישו הנוצרי, ורעיון זה הוא שהניע אותו ל־ביקורו הראשון בארץ־ישראל. „מאז ביקור זה," אמר אש, „לא חשבתי מעולם על היה־דות והנצרות כעל שני דברים נפרדים. זוהי תרבות אחת" . . . סופר אחר, חתן פרס נובל **ארנסט האמינגוויי** גילה השבוע כי סיים את כתיבתם של שלושה ספרים חד־שים והוא עומד בעמוד 667 של ספר רביעי. הוא אינו מזדרז להדפיס ספרים אלה כדי לא להגדיל את מס־ההכנסה שלו בשיעור רב, מחכה עד שירדו הכנסותיו מספרים קודמים. לפי שעה, הניח את כתבי־היד בכספה בבאנק אחד, והעתק מצולם בכספה בבאנק אחר . . . כשחזר החודש כוכב הקולנוע הצרפתי **ג'ראר פיליפ** בן ה־32 מביקורו במוסקבה, נתגלה כי הוא נשוי מזה ארבע שנים לאשה בשם ניקול, אם לילד בן 15 מנישואין קוד־מים וקומוניסטית נלהבת שגיירה גם את בעלה להשקפותיה. הנישואין נשמרו בסודי־סודות כדי לא להפחית את התלהבות מיליוני הנערות מסביב לכדור־הארץ, המעריצות את דמות הגבר היפהפה בקולנוע.

* * *

חמישה מחזות, מפרעה אחת

בתערוכת כרזות תיאטרון מכל העולם ה־מוצגת על־ידי התיאטרון הקאמרי במסדרונות מוגרבי, בולט היעדרן של הכרזות שהוצאו בשווייץ לשתי ההצגות שביים איש הקאמרי **יוסף** (כובע הקש האיטלקי) **מילוא** בשווייץ ולשתי ההצגות בהן השתתפה **אורנה** (ה־נפש הטובה מסצ'ואן) **פורת** באותה ארץ. כשנשאל על כך מילוא, התנצל: „איש מאתנו לא שמר את הכרזות . . . המפיק **מיכאל טוד** (השם האמיתי: אברהם גולדבוגן), ש־השלים את הסרטת סביב העולם ב־80 יום, מתכונן להתחיל בהסרטת חיי המנצח הישיש **ארתורו טוסקאניני** . . . סרט אחר שלא יוסרט: אמא קוראג', מחזהו המפורסם של **ברתולד** (הנפש הטובה מסצ'ואן) **ברכט**, שהוצג בשעתו בהבימה. הסיבה: ברכט דרש כי התפקיד הראשי, שבוצע ב־ישראל על־ידי **חנה** (מדיאה) **רובינה**, יימ־סר לאשתו השחקנית **הלנה ווייגל**. חברת הסרטים המזרח־גרמנית סירבה לקיים את התנאי אחרי הנסיון הראשון . . . **יגאל** (קזבלן) **מוסינזון**, שנפגש עם מנהל חב־רת מטרו־גולדווין־מאייר **דורה שארי**, מ־סר לו חמישה ממחזותיו, קיבל מפרעה ל־קיומו בארצות־הברית עד שיתורגמו המח־זות לאנגלית.

* אולנה שפירא וכתב הארץ שמעון (מא־חורי הוילון האדום) סאמט.

פסוקי השבוע

- **רב אלוף ייגאל ידין**, בנאומו בפני מליאת התאחדות בעלי התעשייה: „לפני הקרב הגדול על עוג'ה שבנגב, בימי מלחמת השחרור, היה ידוע על דרך אחת קדומה ונסתרת, אשר אם ניתן לעבור בה — וניצחנו. נשלחו שני סיירים כדי לבדוק את הדרך אם ראוייה היא למעבר. הם חזרו והודיעו: קשה מאד, אבל אפשר. אף לגבי המשימה של קרן המגן שהוטלה על העם יש לאמור: קשה מאד, אבל אפשר."
- **אליהו אילת**, שגריר ישראל בלונדון: „אנו עומדים כיום בפני מצב שאפשר לתארו אך ורק כנסיון מאורגן מצד המעצמות הגדולות להשתמש בישראל כקלף לקידום האינטרסים שלהן עצמן."
- **„חדור"**, עלון הצהריים המפא"יי: „מה ההבדל בין שר־האוצר לבין מנהל בית־חרושת לקירור? זה דורש הקפאת שכר, וזה דורש שכר הקפאה."
- **פקיד משרד־החוץ**, בתגובה לשאלת עיתונאי בדבר מהימנותה של ידיעה מסויימת: „ראשית, זה לא נכון. שנית, זה סודי."
- **ד־ר עזריאל קרליבך**, עורך מעריב: „במספר הבורים אין ישראל יכולה להתמודד עם הערבים — לאלה מאות מיליונים, ואילו בישראל בסך־הכל כמה אלפים קוראי העולם הזה."
- **„טיימס"** הלונדוני, בצטטו פסוק של העיתונאי הניו־יורקי וואלטר ווינצ'ל תוך כדי ניתוח מדיניות בריטניה במרחב: „מדינה ממדרגה שנייה אינה יכולה להרשות לעצמה מדיניות ממדרגה שלישית."
- **ראדיו קאהיר**, עם הכתרת שר־החוץ הישראלי בתואר ד"ר כבוד באוניבר־סיטת דרופסי בארצות־הברית: „ביקורו של משה שרת באמריקה לא היה לשווא: הוא חוזר משם עם תואר דוקטור."
- **העיתונאי שלום רוזנפלד**, בטורו קראתי־רשמתי במעריב: „מדיניות־החוץ שלנו נכנסה עכשיו לתקופה מזהירה: אנו מזהירים בלי הרף."
- **וויליאם גלברייט**, מנהל מחלקת דרום־אמריקה בשירות השידור הבריטי שבא לישראל מטעם אונסק"ו כיועץ לקול ישראל: „אינני מותח ביקורת על קול ישראל. סבורני כי הדיבור המרובה והמיותר הוא מחלה יהודית כללית."
- **„חרות"**, בתגובה על הודעת דבר כי מפא"י קיבלה רוב בבחירות לוועד עובדי הטלפון: „איזה פלא! מספר המאזינים החשאיים עצמו מספיק כדי לתת רוב למפא"י."
- **המרשל ברנארד לו לורד מונטגומרי, רוזן אל־עלאמיין**: „הוא (אייזנהואר) הבחורצ'יק הטוב ביותר בעולם. חבריא, היזהרו שלא תהרגו אותו בלחיצות־יד!"

ממציצה ראשונה...

למציצה אחרונה...

תמיד
עשן
20 סיגריות
250 פרוטה

בגליל גדל הטבק
טבק טעים ועדין
מעורב בטבק יבוא ריחני.
20 סיגריות בחפיסה
וכל אחת מלאה כולה
בתערובת מצטינת
גליל